

vide en person, der opfylder betingelserne, til sterilisationsbehandling på et sygehus eller hos en praktiserende speciallæge.

Det vil være sådan, at en læge, typisk den alment praktiserende læge, under en personlig samtale med den pågældende ansøger, undersøger om betingelserne for sterilisation er opfyldt, og vejleder ansøgeren som beskrevet i § 9, stk. 3, i lov om sterilisation og kastration, herunder om mulighederne for referertilisering og om anvendelse af alternative svangerskabsforebyggende midler.

Hvis sterilisation ønskes foretaget på en medicinsk indikation, jf. § 3, stk. 1, i lov om sterilisation og kastration, kan det, uanset hvor sterilisationsbehandlingen skal foregå, være nødvendigt først at henvise den pågældende til undersøgelse på et sygehus for at få konstateret, om betingelserne i bestemmelsen er opfyldt.

Til nr. 3.

Forslaget er en konsekvens af ændringen i § 1, nr. 2. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4.

Forslaget er en konsekvens af ændringen i § 1, nr. 2. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Reglen i § 9, stk. 3, om vejledning af ansøgere, der ønsker at blive kastreret, vil fortsat være gældende. Anmodning om kastration skal indgives til justitsministeren.

Ændringen indebærer, udover det til § 1, nr. 2, nævnte, at, når justitsministerens tilladelse foreligger, kan kastration også foretages af en praktiserende speciallæge. Det forventes dog, at kastration også i fremtiden kun vil foregå i sygehusvæsenet.